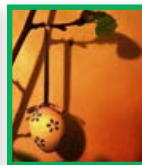

Dolnolukavický Hlasatel

ČASOPIS PRO DOLNÍ LUKAVICI, KRASAVCE, LIŠICE A SNOPOUŠOVY

Vážení občané obcí Dolnolukavicka, opět se potvrdilo moudro našich předků „Březen, za kamna vlezem“. Návrat zimy nám poněkud komplikuje práce na poslední etapě rekonstrukce komunikací a výstavbě chodníků v prostoru mezi křižovatkami u MŠ a OÚ. Součástí této akce bude i výměna novodurového vodovodního potrubí z 90. let, které nahradí nové z polyetylénu včetně hydrantů. Součástí akce je i částečná přeložka plynovodu, mimo to občané dvou domů využijí tuto příležitost ke zřízení plynových přípojek.

Úplná uzavírka obou křižovatek značně zkomplikuje dopravu v obci. Pro částečné zlepšení jsme opět zpřístupnili místní komunikaci „za dvorem“ mezi částmi obce Pajzovna a Sokolovna.

Počasí rovněž zkomplikovalo práce na výměně střešní krytiny, opravě krovu a štítů na hospodářské budově obce

u MŠ. Výkopových prací v křižovatkách využijeme k přivedení elektřiny pro tuto budovu.

Kontroly obce a školy

Dne 12. března zahájil Finanční úřad PJ rozsáhlou kontrolu investičních finančně dotovaných akcí „Intenzifikace stávající ČOV a odkanalizování obce Dolní Lukavice - Lišice“ (náklad 25,583 mil. Kč), která byla dokončena v r. 2017) a akce „Zateplení MŠ“ (náklad 4,995 mil. Kč), kterou jsme uskutečnili v r. 2013. Jak vidíte, zdárným dokončením staveb pro nás tyto akce ještě zdaleka neskočily.

Obdobnou činností se kromě výuky a řízení chodu školy musela zabírat i zastupující ředitelka ZŠ a MŠ. Rovněž sem zamířily dvě kontroly z krajského úřadu, a to na správnost podkladů pro stanovení rozpočtu přímých výdajů na rok

2017 a na čerpání finančních prostředků z dotace „Podpora polytechnické výchovy 2015“ a navíc kontrola z Krajské hygienické stanice na veškeré prostory.

Změna ve vedení školy

K 1. březnu oznámila paní Mgr. Ivana Kvíderová ukončení svého působení ve funkci ředitelky ZŠ a MŠ. V návaznosti na tuto skutečnost jsem pověřil vedením školy Mgr. Radku Šperlovou do doby jmenování nového ředitele na základě výsledků konkurzního řízení, které obec na obsazení uvolněného místa vyhlásila. Výsledek konkurzu by měl být znám v dubnu. Je reálný předpoklad, že další školní rok již bude připravovat nový ředitel.

Dovolte, abych v této souvislosti poděkoval paní Mgr. Ivaně Kvíderové za její obětavou práci pro školu, a to při vyučování i mimoškolních aktivitách s dětmi v mateřské a základní škole, a také za velmi přínosnou práci pro obec Dolní Lukavice. Dlouholetá činnost Mgr. Kvíderové na zdejší škole, z toho 15 let ve funkci ředitelky, zůstane zapsána nejen v kronice naší obce, ale především v podobě znalostí všech žáků, kterým za dobu svého působení velmi přívětivou formou vtiskla základy vědění a poznání. Budeme velice rádi, bude-li se na další výchově žáků podílet opět jako učitelka, až jí to zdraví dovolí.

Rovněž bych chtěl velmi poděkovat paní Mgr. Radce Šperlové, která neodmítla moji žádost a od srpna loňského roku paní ředitelku zastupuje v plném rozsahu. Sama tak poznala, že výkon této funkce skloubit s prací učitelky je velmi náročné. Vždyť škola dnes má 22 zaměstnanců a cca 130 žáků ve dvou

budovách. Poděkování náleží i celému kolektivu pracovníků školy, kteří pochopením a zvýšeným úsilím pomáhají překonat tuto komplikovanou situaci. Zvláště poděkovat bych chtěl paní vychovatelce Gabriele Šichové. Kromě své práce se rychle zapracovala i do ekonomické činnosti místo paní Naděždy Herejkové, která rovněž po komplikacích se zdravím ukončila svoji činnost. I jí děkuji za dlouholetou práci. Zároveň přeji všem učitelkám v naší ZŠ a MŠ hodně energie, trpělivosti a zdraví při příležitosti dne učitelů, který oslavili 28. března.

Činnost zastupitelstva

Zastupitelstvo obce se kromě pracovních jednání sešlo dne 1. 3. 2018 na veřejném zasedání za účasti pěti občanů. Přítomní byli seznámení s mojí činností za uplynulé období, se zajištěním chodu školy, s výsledkem hospodaření obce a školy za rok 2017, s výsledky inventarizace majetku obce, s přípravou rekonstrukce sítě NN ČEZu Distribuce v Krasavicích a s tím související rekonstrukcí veřejného osvětlení a dalšími majetkoprávními záležitostmi. S právním zástupcem obce jsme se snažili najít co nejlepší řešení v probíhajících právních sporech. Současně byly objasněny i další záměry obce.

Přeji vám všem hezké Velikonoce prožité v duchu dávných tradic a krásné slunné dny při příchodu toužebně očekávaného jara. Věřím, že společně překleneme nepříjemné komplikace, které nás čekají v souvislosti s dopravní uzavírkou, a na konci května se budeme moci těšit z dokončení celého díla. Věřte, že se mi velmi uleví.

Těším se, že s nejstarší generací občanů se setkáme na kulturní akci v sále KD ve

Snopušovech, kterou pro ně 27. dubna pořádáme. Přijďte všichni, program bude skvělý, hudba k tanci a poslechu, dovoz, odvoz i občerstvení, to vše je pro vás zajištěno!

Vítězslav Opálko, starosta obce

Zprávy z OÚ

Platnost známek 2017 na vývoz odpadů již skončila. Podrobné informace k nakládání s odpady jsou na www.dolni-lukavice.cz v části Život v obci - Praktické informace – Třídíme odpad.

Kontakty na pracovníky zajišťující stavbu silnic a chodníků: nový stavbyvedoucí firmy Strabag - p. Blabol: 734 692 390, e-mail: marek.blabol@strabag.com
technický dozor: Ing. Patera 602 169 504, e-mail: patera@gplinvest.cz

Přemístění kontejneru na bio odpad

V souvislosti s dopravní uzavírkou u MŠ je nové místo za prodejnu potravin na návsi.

PATŘÍ DO BIOODPADU?

ANO

- » listí, tráva, plevel
- » zbytky ovoce a zeleniny
- » čajové sáčky
- » kávová sedlina
- » dřevní štěpka z větví stromů a keřů
- » zbytky rostlin
- » piliny
- » hlína z květináčů
- » spadané ovoce
- » skořápky ořechů, vajec

NE

- » plasty
- » zbytky jídel
- » jedlé oleje
- » kosti, kůže, maso
- » uhynulá zvířata
- » stavební suť
- » plechovky
- » komunální odpad
- » biologicky nerozložitelné odpady

Tříděním bioodpadu navracíte živiny zpět do půdy.

Karneval

To zase jednou bylo v naší škole živo. Ve dnech 8. a 9. února se totiž pořádala maškarní rej. Škola se hemžila různými zvířátky a pohádkovými bytostmi. Od princezen, přes strašidla až po ježibabu. Ale nejen maskami živ jest karneval. Děti si užily také řadu různých her, tombolu a spoustu zábavy. Kdo tam nebyl, může jen litovat a těšit se na příště.

Liběna Doležalová, učitelka ZŠ

Sněhurka a sedm trpaslíků aneb divadlo z vařeček

Děti ze 3. a 4. třídy ZŠ Dolní Lukavice si připravily se svoji paní vychovatelkou Lenkou Brunátovou pohádku „Sněhurka a sedm trpaslíků“. Nacvičování probíhalo ve školní družině každé pondělí odpoledne. Postavičky si děti vyráběly z měchaček, které se jim moc povedly. Vystoupily zkrát v ZŠ a také byly navštívit MŠ v Dolní Lukavici. Představení se jim velice povedlo.

Velké poděkování všem dětem, které pohádku připravily, paní ředitelce Radce Šperlové a paní učitelce Haně Skálové za podporu, pomoc a příjemnou spolupráci.

Lenka Brunátová, vychovatelka ŠD

Jarní sběrové dny

Ve dnech 16. - 18. dubna 2018 pořádá základní škola Jarní sběrové dny. V těchto dnech můžete před školu na vyznačené místo odevzdávat starý papír, noviny, časopisy, kartony - vše svázané. Sešlapané PET lahve a PET víčka v pytlích. Celoročně také sbíráme baterie a drobné elektrospotřebiče, které můžete do školy přinést kdykoliv. Děkujeme za pomoc ve sběrové soutěži.

Mgr. Radka Šperlová, učitelka ZŠ

Zápis dětí do 1. ročníku ZŠ

Zápis dětí do 1. ročníku základní školy se pro školní rok 2018/2019 koná **10. dubna 2018 od 16 hodin** v budově Základní školy Dolní Lukavice. Podle zákona č. 561/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů zápisu podléhají děti, které dovrší šestý rok do 31. 8. 2018 a starší.

V odůvodněných případech mohou být zapsány i děti, které dovrší šesti let od

1.9.2018 do 31.12.2018 nebo od 1.1.2019 do 30.6.2019 a doloží k žádosti příslušná doporučující vyjádření dle § 36 odst. 3 zákona 561/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Pokud budou rodiče žádat o odklad povinné školní docházky, doloží k žádosti doporučení příslušného poradenského zařízení

a odborného lékaře, popř. klinického psychologa. **Žádost o odklad** včetně příloh musí být podána při zápisu dítěte do 1. ročníku.

K zápisu si rodič (zákonný zástupce) přinese – **průkaz totožnosti, rodný list dítěte, vyplněné tiskopisy (žádost**

o přijetí dítěte k základnímu vzdělávání, informovaný souhlas zákonného zástupce, zápisní lístek), popř. žádost o odklad povinné školní docházky včetně povinných příloh. Veškeré potřebné tiskopisy jsou k dispozici v základní škole, případné další informace ohledně zápisu lze získat na tel. č. 739 024 080.

Mgr. Radka Šperlová, učitelka ZŠ

Recitační soutěž

V týdnu po jarních prázdninách proběhla třídní kola recitační soutěže v jednotlivých třídách. 8. března jsme pak uspořádali školní kolo recitační soutěže. V letošním roce to paní učitelky v hodnocení neměly vůbec jednoduché. Ve všech ročnících se sešli výborní recitátoři, a proto tentokrát jsou pro nás všichni vítězové. Nejen za to, že se naučili básničky zpaměti, ale také za krásné provedení, přednes a dramatizaci. Už se těšíme na další ročník.

Mgr. Jana Votrubová, učitelka ZŠ

Den otevřených dveří v ZŠ

Dne 7. března 2018 měli zájemci z řad rodičů a prarodičů našich současných žáků, děti z mateřské školky a jejich rodičů příležitost navštívit vyučování v našich třídách. Zúčastnili se prvních dvou vyučovacích hodin a mohli se tak seznámit s metodikou výuky. Prohlédli si také prostory a vybavení školy. Rodiče našich budoucích žáků se mohli přesvědčit, že naše škola nabízí podnětné, bezpečné a tvořivé prostředí, ve kterém děti získají nejen kvalitní vzdělání, ale najdou zde i prostor pro všestranný rozvoj osobnosti.

O akci byl velký zájem a ná-

vštěvníci si odnesli řadu dojmů. Doufáme, že pozitivních :-)

Liběna Doležalová, učitelka ZŠ

Zprávy ze školky

Nový kalendářní rok se v naší školce rozjel na plný plyn. Začal měsíc březen a my jsme stále samá aktivita.

V únoru jsme zhlédli dvě zajímavá divadla. Na „Hastrmana Tatrmana“ jsme jeli do Přeštic a druhé představení si pro nás jako překvapení připravili kamarádi ze ZŠ. Jejich loutkové nastudování pohádky „Sněhurka a sedm trpaslíků“ bylo moc pěkné. Také jsme prožívali masopustní veselí v převlecích za roztomilé pohádkové bytosti, zvířátka, klauny a moc jsme si užili náš maškarní bál.

V tomto období se kamarádi, kterým bude do konce srpna 6 let, chystají k zápisu do základní školy.

Většina našich kamarádů bude navštěvovat ZŠ v Dolní Lukavici, tak jsme se na „Den otevřených dveří“ do školy vypravili na zkušenou. A že se nám ve škole líbilo, potvrzuje fakt, že už se tam všichni těšíme.

Ale ze školky ještě neodcházíme, čeká nás spousta jarního sluníčka a mnoho dalších společných aktivit a tak hurá, školka a jaro nás volá...

Sluníčka a Hvězdičky z MŠ

Zápis do Mateřské školy Dolní Lukavice

na školní rok 2018/2019 (tj. 1. 9. 2018 – 31. 8. 2019) **proběhne dne 10. 5. 2018 v budově MŠ (čp. 199) v době od 16.00 do 17.00 hodin.**

Upozornění – od 1. 9. 2017 je poslední ročník předškolního vzdělávání povinný!

Zákonní zástupci dětí si přinesou s sebou: **rodný list dítěte, občanský průkaz, vyplněnou žádost o přijetí dítěte + evidenční list dítěte.** Tiskopisy jsou k vyzvednutí v MŠ ve třídě Hvězdičky od 9. 4. 2018.

Bližší informace:

Bc. Petra Hadačová - ved. učitelka MŠ,

tel.: 739 024 068, 371 121 709,

e-mail: lukavice.ms@seznam.cz

http://msdolnilukavice.webnode.cz

Skřivánci uspěli v krajském kole pěvecké soutěže

Krajské kolo celostátní soutěže Karlovarský skřivánek se konalo v Plzni ve dnech 14. - 15. 2. 2018. Děti naší školy reprezentovaly ve dvou kategoriích.

Kategorie A1 - žáci nestudující zpěv

Tereza Baxová

2. ročník -

získala Čestné uznání za 4. - 5. místo a náhradnice do celostátního kola

Jakub Babka

2. ročník

získal 11. místo

Kategorie A2 - žáci studující zpěv

Markéta Šichová

5. ročník, ZUŠ Přeštice

získala 1. místo s postupem do celostátního kola

Lucie Dolejšová

4. ročník, Mgr. Naďa Květoňová

získala 3. místo s postupem do celostátního kola

Blahopřejeme všem k úspěšné reprezentaci naší školy a obce a postupujícím držíme palce v celostátním kole!

*Mgr. Naďa Květoňová,
vedoucí souboru Lukaváček*

BŘEZEN - MĚSÍC UČITELŮ

28. března, kdy si připomínáme výročí narození Jana Ámose Komenského (28. 3. 1592), připadá na Den učitelů. Součástí oslav je každoroční předávání cen a vyhlášení výsledků ankety Zlatý Ámos pro nejlepší učitele. V souvislosti s tímto datem si z lukavické školy připomeneme paní učitelku Babkovou, Honzíkovou a Polívkovou, které se podílely na činnosti v Sokole.

Kdo by neznal paní učitelku Babkovou. Učila na lukavické škole mnoho let a dělala také ředitelku. Dodnes na ní vzpomíná mnoho žáků a dává ji za vzor svým dětem. Nyní žije v Plzni v domově pro seniory.

Paní učitelka Babková se narodila 1. října 1935 v Mostě jako Zdeňka Červená. Její rodiče byli Božena Červená, kuchařka, a Karel Červený, zámečník u Českých drah. Po tzv. dvanáctiletce se zaměřením na pedagogiku, dostala umístěnku do školy do Chudenic. Po nějaké době byla přemístěna do Dolní Lukavice, kde učila do svých 54 let, do roku 1989. Odváděla svědomitou práci, a to ve škole i mimo školu. Chodila například s dětmi na bramborové brigády. Jeden novinový výstřižek uvádí: „Ve středu 27. června 1961 byly na poli u Horní Lukavice velké trsy ohnice mezi brambory. Pod dohledem učitelek Honzíkové, Babkové, Pokorné a Polívkové 120 dětí pomohlo k dosažení dobrého výnosu brambor.“ Paní učitelka byla třídní učitelkou, ředitelkou a od roku

1966 vedla též učitelskou knihovnu, vedla kroužek Pohybové hry, nacvičovala spartakiádu a cvičila se ženami. Kronika z roku 1967 uvádí: „Dílčích úspěchů dostáli žáci naší školy v tělesné, sportovní a estetické výchově. Učitelky Babková a Honzíková působily opět jako cvičitelky žákyň (mladších a starších a žen v TJ Sokol Dolní Lukavice).“ Nacvičovala také různá pásma s dětmi např. na Vánoce, vítání občánků, předtančení měšťanská beseda a podobně. Školní kronika uvádí: „25. listopadu 1967 ve 13.30 hod. byl v přísálí lukavické sokolovny uspořádáno „Vítání novorozeneckých dětí“. V úvodu vystoupil kroužek pionýrů, který přednesl básně a zazpíval několik písniček shromážděným maminkám a novorozenečkám. Za pomoci učitelek Babkové, Honzíkové a Polívkové předaly pionýrky dětičkám kytičky a hračky.“ Také měla ráda přírodu, chodila s dětmi na pochodová cvičení. Např. v roce 1969 školní kronika uvádí: „12. června jsme se žáky všech tříd podnikli tradiční pochodo-

vé cvičení, do Krasavce pod Homolkou. Se žáky jsme zkoušeli tábornické umění. Žáci si přinesli vlastní stany, které s pomocí třídních učitelů postavili a hned se zabydli. Byly rozdělané oddílové ohničky a v kotlíkách na stojanech vařeny polévky a čaje, opékány uzenky a připravovány další

dobroty. Žákům všechno tuze chutnalo. Potom se všichni shromáždili do přírodního amfiteátru, rokliny, kde pod hrušněmi žáci z každé třídy předváděli svá kulturní pásma. Počasí bylo teplé, příjemné...“ Paní učitelka Babková byla též letitou vedoucí dětských letních tá-

borů. Jezdili po mnohých místech, např. v červenci 1980 byli ve Svojšíně u Stříbra. V 80. letech 20. století jako jiné její kompetence můžeme vyjmenovat správcovství CO, sběr odpadových surovin a bylin, školení Besipu a zdravotníka, pěvecko-recitační kroužek.

Když odešla v roce 1989 do důchodu, do školy stále docházela. Suplovala, vedla kroužek dovedných rukou a pokračovala v nacvičování pořadů s dětmi. Ve škole byla velmi oblíbená a stále na ni mnoho nejen bývalých žáků vzpomíná. V letošním roce oslavila 82. narozeniny. Přejeme jí pevné zdraví do dalších let.

Zpracováno ze školních kronik a podkladů Jitky Kripnerové, rozené Babkové.

Mgr. Eva Horová

ROZHOVOR O BYLINKÁCH, JARNÍ OČISTĚ A ZDRAVÉM STYLU ŽIVOTA

Libuše Živná (* 1965) z Dolní Lukavice, je vdaná, s manželem Václavem má dvě dcery. Pracovala také jako zastupitelka a v 90. letech provázela v lukavickém zámku.

Jak jste se dostala k bylinkám?

Začalo to tak, že jsem neměla práci, chodila na různé brigády a přemýšlela, co vlastně budu dál dělat a k čemu mám blízko. S manželem jsme podnikali v koření, které postupem času již příliš nevydělávalo, tak jsem se rozhodla, že si v Přesticích otevřu obchod. To se psal rok 2004.

Jaké byly začátky?

Těžké. Manžel mě hodně podporoval, a to nejen finančně. Bez jeho pomoci bych to nezvládla. Pronajala jsem si malý obchod na Třídě 1. máje (dnes je tam točená zmrzlina). Musela jsem vydělat na nájem a ještě na sebe, což bylo zpočátku nemožné. Klientela nebyla... Zpočátku jsem si myslela, že to zavřu. Asi po roce a půl jsme se přestěhovali do nynějších prostor v ulici Na Růžku.

Jaký byl váš sortiment?

Na prvním místě bylo zpočátku jednoznačně koření, dále čaje, doplňky stravy a masť.

Jak jste začala s bylinkami?

Jednou jsem dostala takový impuls... Zkusila jsem sehnat recepty báby Kamenické (což nebylo lehké a vše se dnes shání za úplaty). Začala jsem se tím více zabývat, shromáždila recepty, začala byliny vážit, míchat čaje a prodávat. Protože klientela stále nebyla, rozhodla

jsem se obejít několik obchodů a dodávat jim vážené čaje. Začala jsem dodávat za hranice Přestic (nejdále až do Kadaně). Našla jsem si asi pět stálých odběratelů. Zvětšoval se tím objem sortimentu a obchod se začal trochu zlepšovat.

Dnes máte obchod i v Dobřanech. Jak jste se k tomu dostala?

Asi před čtyřmi lety nám přišla nabídka od paní, která zavírala obchod se zdravou stravou. Nabídla mi, že mi obchod přenechá s podmínkou zachování sor-

timentu. Zvažovala jsem to a nakonec jsem do toho s podporou manžela šla.

Nedávno byl první jarní den, děláte na jaře nějakou očistu organismu?

Ano. Bylinky piji celoročně. Každý měsíc je třeba čistit a posilovat jiný orgán. Leden a únor jsou oslabené ledviny, je tedy dobré pít urologické čaje. V březnu a dubnu se doporučuje čistit játra, slinivku a žlučník. Z bylin doporučuji kopřivu, sedmikrásku, popenec, kontryhel (lidově kondrhel), březové listy. Vhodné je také se dobře stravovat. Skvělé jsou zeleninové saláty s klíčky, semínky. Tělu dá jarní zelenina z paňeniště či skleníku více než kupovaná přes zimu v supermarketech. Do salátu můžete zařadit také sedmikrásku (pročišťuje krev a dodává vápník), list pampelišky (místo rukoly či polníčku) apod. Salát na závěr zalijte zastudena lisovaným olejem, ať už olivovým nebo jiným. Doporučuji se jaterní a žlučnickové čaje, kde jsou obsaženy hořčiny. Umírněně se stravovat a také dodržovat pitný režim. Dnes je také v módě pít smoothie. Doporučuji udělat ho z mrkve, červené řepy, jablek a přidat trochu vody. Na jaře je také vhodné dopřát si teplé koupele ve slané

vodě s přísadou jarních bylin. A mohla bych pokračovat...

A jak se stravujete?

Den zpravidla začínám kaší. Mám ráda pohankovou kaši s mandlemi, kustovníci, rozinkami. Jím všechno, ale upřednostňuji zeleninová jídla. Zelenina je dobrá a lehce stravitelná, když se dobře připraví. V poslední době máme s manželem rádi hummus.

Nedáte se někdy něco nezdravého? Tatarák, řízek, guláš nebo fast food?

Jsmo „všežravci“, tak jím všechno, ale nemusím mít maso každý den.

Alkohol pijete?

Občas si dám pšeňské pivo, jinak alkohol nepiji.

Co byste čtenářům vzkázala na závěr našeho povídání?

Usmívejte se, žijte v lásce, naučte se odpouštět a myslete na své tělo.

Děkuji Vám za rozhovor a přeji hodně úspěchů nejen v podnikání celé rodině.

Mgr. Eva Horová

DĚTSKÁ BURZA POPÁTÉ

V sobotu 17. března dopoledne jsem cestou do klubovny potkala malou Andrejku v krásné růžové bundě a puntikované čepici. „To jsme dnes ráno koupily a hned si to musela obléknout,“ dodala její maminka. „Nejvíce nakupujících přišlo hned v 9 hodin a celkem jich bylo asi 50,“ říká Lenka Zedníková z Lišic, organizátorka „bazarů“. Tenhle byl v pořadí už pátý s 15 prodávajícími. Maminky zde nabízejí oblečení, které jejich děti nestihly unosit, a může ještě sloužit dalším. Také nabízí hračky či sportovní a jiné potřeby pro děti. „Co neprodají a nechtějí zpět domů, darují matkám v nouzi, konkrétně z Domova sv. Zdislavy v Plzni, jehož posláním je pomoc matkám s dětmi a těhotným ženám v obtížné situaci.“

Bc. Nad'a Popová

Setkání důchodců

v pátek 27. dubna 2018 od 19.00
v kulturním domě ve Snopouševě

Program:

- 19.00 Zahájení
19.15 Lukaváček
19.45 Taneční vystoupení TS Hely
20.30 Honza Šimůnek
(k poslechu a tanci)

Autobusová doprava

18.20 Krasavce
18.30 Dolní Lukavice
18.40 Lišice

Zpět pojedou autobus ve 23:30 hodin
do výše zmíněných obcí

Kulturní akce na jaře a v létě letošního roku:

12. dubna

zájezd na ochotnické
divadlo Světáci
(Janovice nad Úhlavou)

14. dubna

zájezd na výstavu
cibulovin (Lysá nad Labem)

30. dubna - stavění májí

2. června

kulturní odpoledne
v areálu chovatelný
(15.30 - 24.00)

21. června od 17.00

Den hudby

22. července od 16.00

Žákovec v chovatelně

11. srpna

II. setkání rodáků
ze Snopoušev

JAK JSME CHODILI NA VÍCOVSKOU POUŤ

Jako děti a pak jako dívky jsme chodily na vícovskou pouť, která byla a je vždy o Velikonocích. Musely jsme mít něco nového na sebe (aby nás nepokakal be-ránek). Většinou u Kovářků jsme si natočily vlasy (Milena, Blanka, Alena a já). Ráno jsme vyparáděné vyrazily na Vícov. Šlo se přes Krasavce a pak polní cestou. Muselo se tam dorazit za každého počasí. Na pouti jsme si koupily nějaké cukrovinky, opékaný buřt a tím si většinou „pokecaly“ nové kabátky. Zatočily jsme kolem štěstí a stejnou cestou se vydaly

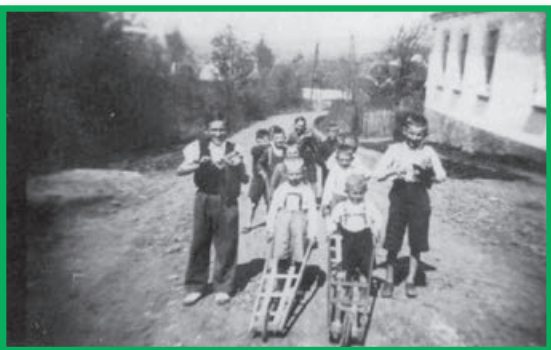
nazpátek. První perníkové srdce jsem dostala od jednoho snopoušovského chlapce, který byl mojí první platonickou láskou. Přemýšlela jsem, jak se se srdcem neukázat doma. Babička ho schovala do kostny (tj. prádelníku) a měla jsem několik let památku.

Jaroslava Peclová

JAK SE V KRASAVCÍCH CHODILO DRNKAT

Drnkání neboli řehtání patřilo a někde stále patří k tradicím venkova. Poslední neděle před Velikonocemi (Květná nebo

Pašijová) byla dnem, kdy se v kostele žehnaly zelené ratolesti. Odnepaměti bylo zvykem přinášet do kostela jehnědy ovázané vrbovým proutkem. Jednalo se o záležitost převážně klukovskou. Jako kluci jsme jich vždy přinesli do kostela více, nechali je od kněze požehnat a pak je roznášeli v Krasavcích po chalupách.

Lidé nám přispěli nějakou korunou, které jsme pak utratili na vícovské pouti. Večer před Zeleným čtvrtkem jsme chodili s dekou přespat k nějakému hospodáři do chlěva. Spalo se u nás, u Skálů, u Vacků atd. Byl to zvyk a takhle trávili vždy dvě noci (ze čtvrtka na pátek a z pátku na sobotu). Během drnkání jsme se nesměli mýt a museli jsme se modlit. Odříkávali jsme Otčenáš u kapličky, u křížku u Kvíderů (čp. 2) a v kopci u božích muk (dnes neexistují, dříve byly před domem čp. 13). Drnkalo se na Zelený čtvrtek a Velký pátek. Na Bílou sobotu se zpívalo a vybíralo. Lidé tehdy dávali 10 - 15 Kč a někdo vajíčka.

Karel Prach

Mše svaté o Velikonocích v kostele sv. Petra a Pavla Dolní Lukavice

sobota	31. 3. od 18.30
neděle	1. 4. od 11.00
pondělí	2. 4. od 10.30

Veselé Velikonoce! Eva Horová

Cesta zvonů daleká
na jih do srdce Říma,
ratolesti posvěti se,
klid v kostele dřímá.

Ke kraslicím přitánčily
svátků jara víly,
do ošatky vložily je
na sváteční chvíli.

Koleda si vsí teď pluje
s omamnou to vůní,
s proutky kluci postávají
u vrb, na břehu tůň.

Slunce větve obléká
do zlata výš a výš,
užijme čas požehnaný,
mějme k sobě blíž.

JARNÍ POMAZÁNKY

Domácí jemná lučina

- 1 velký bílý jogurt (400 g)
- 1 smetana ke šlehání
- sůl

Postup:

Ušleháme šlehačku, smícháme s jogurtem, osolíme. Můžeme přidat pepř, ořechy, pažitku, česnek, cibulku, papriku (sušenou nebo čerstvou) atd. Vzniklou směs vložíme do sítka vyloženého jemným plátnkem a necháme vykapat do druhého dne.

Pomazánka z červeného zelí

- sklenice sterilovaného červeného zelí (od Hamé), slít nálev a překrájet
- cibulku nakrájet na drobno
- salám gothaj nebo šunku nakrájet na kostičky
- sůl, pepř a majolka
- nechat do druhého dne uležet
- veku potřít máslem, potřít pomazánkou a ozdobit vařeným vajíčkem, rajčátkem, paprikou a strouhaným sýrem

Mrkvová pomazánka

- nastrouhat mrkev najemno
- nastrouhat česnek (1 nebo 2 stroužky)
- tavený sýr utřít
- sůl, pepř, majolku a nechat uležet, veku potřít máslem, dát pomazánku a ozdobit zeleninou a vajíčkem

Celerová pomazánka

- 1 celer
- 3 sterilované sladkokyselé okurky
- 1 cibule
- 1 bílý jogurt (popř. majonéza)
- 2 vařená vejce
- 1 polévková lžíce oleje
- citronová šťáva

Postup:

Celer nastrouháme najemno a pokapeme citronovou šťávou, aby nezhnědl. Okurky a vejce nastrouháme najemno, cibuli nakrájíme nadrobno. Přidáme jogurt (majonézu), olej. Smícháme, dochutíme solí.

*Slávka Šestáková,
Krasavce*

NÁVŠTĚVA V DOLNÍ LUKAVICI

Ve středu 24. 1. zavítali do Dolní Lukavice manželé Elisabeth a Bruce Wilsonovi z USA. Na konci roku 2017 kontaktovali naši obec v souvislosti s doplněním rodokmenu.

Josef Strejc (*31. 5. 1832 Kbelnice) v 50. letech 19. století pracoval na lukavickém zámku jako panský kočí. Oženil se s Josefou, rozenou Červenou, z Dolní Lukavice čp. 44, s níž měl šest dětí: (Josefa *1865, Annu *1866, Vojtěcha *1869, Barboru *1871, Marii *1873 a Václava *?). Josef Strejc st. v roce 1874 ovdověl a oženil se podruhé s Barborou, rozenou Loudovou z Radkovic. 20. září 1896 zemřel na lukavickém zámku na „marasmus“. Děti Strejcových na počátku 80. let 19. století emigrovaly do Ameriky. Josef Strejc ml. (*1865 Dolní Lukavice čp. 44) se 2. října 1886 v Chicagu oženil s Kateřinou, rozenou Hrubou (*1867) z Dolní Lukavice čp. 47. (Pozn.: Při studiu matrik jsme zjistili, že v roce 1882 s Kateřinou Hrubou z čp. 47 do USA odešel ještě její bratr František (1863 - 1939) a sestra Marie (1869 - 1941, provdaná Mixon).

Kateřina Strejcová, rozená Hrubá (*1867), s manželem Josefem (1865 - 1955) z Dolní Lukavice čp. 44 měli šest dětí: Bessie (1889 - 1970, provdaná Žáčková), Jiří (1894 - 1895), Josef (1890 - 1901), Otto (1894 - 1972), Laddie (1897 - 1967), Jerry (1899 - 1965). Rodina žila v Chicagu, kde Josef pracoval jako krejčí a zároveň provozoval malé hokynářství, kde mu později pomáhala i dcera Bessie. Ta se zde seznámila s budoucím manželem Rudolfem Žáčkem (*1885, narozeným v Drahonicích). Když Josef Strejc odešel do důchodu, přestěhoval se s Kateřinou do oblasti English Lake do Indiany. Kolem roku

1945 se Kateřina a Josef Strejcovi opět stěhovali, a to na farmu k dceři Bessie, tehdy už provdané Žáčkové, do San Pierre v Indianě. Zde trávili důchod a žili zde až do své smrti. 26. února 1946 zemřela Kateřina Strejcová, rozená Hrubá. Její manžel Josef ji následoval 3. února 1955.

Jejich dcera Bessie měla s Rudolfem Žáčkem čtyři děti: Bessie (1912 - 1957), Vlastu (1916 - 1990), Helen Rose (1920 - 2013) a Georga (1927 - 2013). Helen Rose Žáčková se v roce 1939 provdala za Milтона Gundlacha (1913 - 2000). Spolu měli dvě dcery: Betty a Elisabeth. Betty, provdaná Huckerová, žije v La Cross v Indianě a její sestra Elisabeth, provdaná Wilsonová, žije ve Washingtonu D.C. a s manželem zavítala letos v lednu do České republiky.

Jelikož Strejcova rodina byla početná, mají vazby i na jiné rodiny ve vsi, např. na již vymřelý rod Fikrlů (čp. 3). Fikrlovi emigrovali do Chicaga zhruba ve stejné době jako Strejcovi. V roce 1901 se Karel Fikrle (*1863), syn mistra ševcovského, oženil s Barborou Strejcovou (*1871), dcerou Josefa Strejce (*1832).

Elisabeth vzpomíná na svoji babičku Bessie Žáčkovou, rozenou Strejcovou, a maminku Helen Rose, které dělávaly vepřo-knedlo-zelo a ovocné knedlíky. Říká: „*Jedno z mých oblíbených jídel, která jsem se naučila od babičky, byly meruňkové knedlíky. Zabalily jsme meruňku do těsta, uvařily ve vodě a podávaly s cukrem, rozpuštěným máslem a nastrohaným perníkem. To byla dobrota.*“ Elisabethini prastrýcové Otto, Laddie a Jerry bojovali v 1. světové válce a zajímavá je také informace, že Bruceův strýc v roce 1945 osvobozoval západní Čechy. Je tedy možné, že byl také v Dolní Lukavici. Tato rodina má s Dolní Lukavicí spojitost delší než 150 let!

Manželé se ubytovali v Haydnově domě, prohlédli si obec a rodné domy svých předků. Zavítali také na obecní úřad, kde si zakoupili nějaké publikace o historii a seznámili se s panem starostou. Rovněž přijali pozvání paní Viktorie Duphenieux na zámek, kde zavzpomínali na panského kočího Josefa Strejce st.

Elisabeth a Bruce do České republiky poprvé zavítali v roce 1992. Tehdy navštívili jen Prahu a Plzeň. Nyní si přijeli prohlédnout i Dolní Lukavici. Dle jejich slov se jim zde moc líbilo, dostalo se jim přátelského uvítání a mají v plánu v budoucnu opět přijet.

Ne nadarmo se říká, jak je svět malý!

Mgr. Eva Horová

Snažíme se, aby Hlasatel byl pestrý a abyste se dozvěděli nejen něco o minulosti, ale také o současnosti obce, ve které žijete. Rozhodla jsem se postupně zveřejňovat různé detaily v našich obcích.

Víte, kde je „Třepetanda“?

Tuto ceduli najdeme na domě čp. 185 „Na Pajzovně“ v DL. Oslovila jsem majitele nemovitosti, manžele Petru a Jana Plasovy: „Ceduli jsme dostali svatebním darem od kamarádů skautů z Příbrami. Byl to zároveň ideální dárek do nového domu, jelikož jsme se do nového přibytku nastěhovali půl roku před svatbou. Název vznikl odvozením od Hozíkovy skautské přezdívky „Třepík“. Což už by samo o sobě stačilo, ale když se k tomu ještě přidá jméno Pěta, je to Třepetanda jako vyšitá... A protože Příbram, město horníků (havířů) a rodiště Jana Drdy, tak Třepetanda, jako Kocanda, tedy vesnička, kde žil slavný Dařbuján z knihy a filmu „Dařbuján a Pandrhola“. Až půjdete kolem, třeba na jarní vycházku, určitě si této nepřehlédnutelné cedule všimnete.

Mgr. Eva Horová

Bobr

U řeky byly nainstalovány na stromy ochranné prvky proti bobrům.

Pozor, vlk!

11. března ve večerních hodinách byl nedaleko sýpky v Dolní Lukavici viděn vlk obecný (canis lupus). Ačkoliv jeho řady v České republice zesláby a na mnoha místech byl dokonce vyhuben, byla tato psovitá šelma popsána již několika místními obyvateli a nemůže být zaměňována za psa. Vlk doposud způsobil značné škody likvidací drůbeže. Zatím se nepodařilo zjistit, kde se nejvíce zdržuje, ale jelikož se pohybuje zpravidla ve smečkách, nebude tu sám. Pokud je hladový nebo má mláďata, může napadnout člověka. Dejte si na něj pozor.

A. Lírpa

Nudistická pláž

Soukromý investor projevil zájem o část louky u řeky na levém břehu na katastrálním území obce Dolní Lukavice. Zastupitelstvo obce se rozhodlo investorovi vyjít vstříc a část louky mu pronajmout pro jeho investiční zájem. Jeho záměrem je zde vybudovat na letní sezónu nudistickou pláž. Vyhrazený prostor bude neprůhledně oplocen na obou stranách řeky a vstup bude umožněn pouze bez oděvu. Vstup na pláž bude zpoplatněn první týden za symbolických 20 Kč. Vstup budou mít osoby bez věkového omezení, avšak děti pouze v doprovodu rodičů. Po zkušebním týdnu bude platit vyhlášený ceník. Na sezónu 2018 je celodenní vstupné stanoveno na 80 Kč. V rámci úpravy prostoru bude upravena část louky položením nových travních koberců, pro pohodlné slunění. Na pláži budou k dispozici polohovatelná lehátka a slunečníky. Bude upraven vstup do

řeky a vybudované molo se žebříky do vody. Nebo bude možné zapůjčit si deku z mikrovlákná za symbolický poplatek na praní. Součástí pláže bude i malá prosklená stavební buňka s výklopným čelem, kde bude provozovatel zajišťovat možnost občerstvení a bar s výčepem. Na výčepu se uvažuje o světlém, tmavém a nealkoholickém pivě a limonádě pro nezletilé. Na louce budou zřízeny také toalety, sprchy a prostor pro převlékání s uzamykatelnými skříňkami pro uložení svršků a osobních věcí. Pláž bude slavnostně otevřena pravděpodobně začátkem července. Tímto vás všechny srdečně zveme.

A. Lírpa

SLOVA, SLŮVKA, SLOVÍČKA

Hurá, sláva, radujme se, Plzeňáci, konečně vyšel Slovník plzeňštiny! No to jim to ale trvalo! A přitom by jim stačilo jen posedět třeba v hospodě nebo u nás v kuchyni. Tam by měli opravdu bohatý zdroj inspirace, protože takhle mluvila naše mami: „Mušime pověsit ty firhánky, abysme mohli kvíčerku roužnout. Voni ty brambury zatím umíknou, aby se to tím potvorám namíchalo. Na ty firhoňky si vem račí šamrdli, štokrdle je rozbitý. Mušime si zrychtovat něco většího. Copa dybych škrtla do kamen, ať se to tu drobet vorazí, vono mi začíná zábst do nohouch a tahne mi na cemr. Měly bysme si sem dát ňakej tebach. Nedá se svítit, holt se dycky kvíčerku muší drobet zabzít! Kdopa to kdy viděl, aby níčko v září byla ráno vomrzalka, dyt i ty kytky ve vrhlíku se mi zdály ráno štrejchnutý. Vohřej si to na trajfusu, voni si klucí vemou taky, ať se to pak nevothřejvá každý extra. Klucí ať mi pak skočí do kšeftu pro ňakej rohlík, chleba dneska ne, to byl včera zase pekerajn, dopaví, kdo tůdletu pek, holt ňakej nevod! Poslala bych je taky pro mouku, ale doví jakej povl by zas přinesli, vonedá ty buchty byly jako báb, takový kydlíny! Já myslela, že ty lajntuchy zejtra vypígluju, ale vono začlo škrejpat, nejdřív jenom tak drobičátko, ale najednou přišlo mráko a v cuku přišel takovej cahot - nu, tak se aspoň vyplajchovaly. To ti byl takovej poříruňk, že Aninka, než došla z počty domů, tak byla turch. Mušela se vod košile převlíct. A ten vítr, to budou všechny ty jabka vopajtlovaný. Já vím, že Anča vyrazí po pankejtech na posběr, to by se mi tak chtělo, celá říčná! A to jich bylo letos tulík, Máša říkal, že mušel podreknout kolik větví, aby se nezlomily. Já níčky pudu po vejcích, ať je ty kanálie nerozklofou, a až se drobet smrkne, skočíš jim do kurníku roužnout, ať je potom zalígrujem. Hele, čípa je to támleta divčka, já na ní pokaždý koukam, vona je dycky tak ustvořená, že ji máma tak pustí! Jako přeražený eso! Holka je jak páputík, ručičky a nožičky jako hrábě, a vona na ní navlíkne tůdletu! Ale to je ti ňakej pinčl takovej, vona ty vostatní furt petintruje a nedá jim pokoj!“

Rozumíte? I my jako její děti jsme někdy tápali, a to jsme v tom vyrůstali. Naše babi užívala trochu jiné archaické výrazy než mami, ale u babi to bylo přirozené a rozuměli jsme jí dobře, mami tím dávala najevo, že ona je „holt ze starýho světa a do dnešní, tedy zkažené doby nepatří“. Babi mluvila jazykem a výrazy své doby, její řeč přesto byla srozumitelná a normální, občas probleskl původně německý výraz, bodejt by ne, vždyť v předslavské obecné škole visíval na zdi třídy Franc Josef. U babi každé takové slůvko sedlo jak prdel na hrnec a bylo nejvýstižnější pro danou situaci. Mnohé výrazy

a hlášky naší babi užíváme dodnes, užíváme je zcela automaticky, ale některá jsou zapadlá v nehlubších vzpomínkách, v tom nejspodnějším šuplíku paměti a jen občas problesknou...

Blanka Zahradníková

Vzpomínka na Johna Shobeye (1919 – 2003)

3. března uplynulo 15 let od úmrtí Johna Shobeye. Američan, který se zúčastnil osvobozování západních Čech, se v Dolní Lukavici seznámil se Zdeňkou Loudovou. Roku 1991 přebíral od primátora Plzně historickou pečeť města. V roce 2001 se John a Zdeňka v USA vzali. John obdržel povolení k desetiletému pobytu v České republice. Manželé spolu žili v domě čp. 162 na Pajzovně.

V posledních letech Johnova života se jeho zdravotní stav zhoršoval, Zdeňka o něj s láskou pečovala. 3. března 2003 zemřel ve věku 84 let. Je pohřben na lukavickém hřbitově. Příběh vypráví povídka Američan v knize Ing. Jaroslava Kasla Dolnolukavické a jiné povídky vydané obcí Dolní Lukavice.

Životním krédem Johna Shobeye bylo: „Better day will come!“ – „Lepší den přijde!“

Mgr. Eva Horová

Zpráva z poštovního muzea

Článek o poště v Dolní Lukavici, který jsme zveřejnili v minulém čísle, zaujal kurátora Poštovního muzea Mgr. Ondřeje Švehelku, PhD. Kontaktoval naši obec s informací, že se v jejich muzeu

nachází několik předmětů z lukavické pošty. Zaslal cenné dokumenty a také řadu otisků razítek. Z muzea projevíli zájem nejen o texty Mgr. Horové o poště, ale také o dobové fotografie poštovních doručovatelek, které poskytla Marie Schejbalová z Dolní Lukavice. V budoucnu plánují uspořádat výstavu o ženách v poštovní službě v minulosti.

Pokud byste poštovní muzeum chtěli navštívit, nachází se v Praze a ve Vyšším Brodě u Českého Krumlova, www.postovnimuzeum.cz.

Obec Dolní Lukavice

STARÉ RODY V LIŠICÍCH - 2. ČÁST

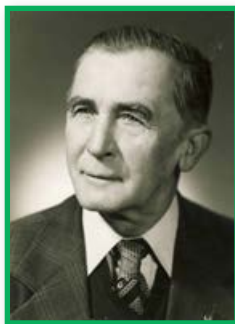
Rod Tolarů (čp. 1 a 119)

První historicky doložený člen tohoto rodu v Lišicích je Matěj Tolar, syn šenkýře z Chlumčan čp. 10 (1781 - 1865). V roce 1825 mu Tomáš Pexa prodal lišickou hospodu. Matěj se oženil s Kateřinou. Spolu měli čtyři děti: Jana Nepomuka (*1821), Barboru (*1824), Josefa (*1826) a Kašpara (*1829, zemřel krátce po porodu).

V domě dále žil syn Josef (*1826) který se oženil s Marií (*1829), dcerou Jiřího Kokošky z Hájů. Převzal po otci v roce 1848 hospodu. Manželé spolu měli tři syny: Martina (*1851), Josefa (*1855), Petra (*1858) a tři dcery: Annu (*1860), Marii (*1862) a Kateřinu (*1867).

Josef Tolar hospodářství předal Martinovi (*1851). Martin se oženil s Barborou (*1858) a měli spolu dceru Janu (*1881) a syny Josefa (*1883) a Václava (*1890).

Dům dále zdědil syn Josef (1883 - 1962). Josef se oženil s Kateřinou, rozenou Bendovou, z Nebílov. Spolu měli dceru Jarmilu (*1911, provdaná Horká) a syna Františka (*1914, zůstal v Lišicích). Po smrti své ženy se podruhé oženil s Marií, rozenou Bendovou z Lišic čp. 10. Spolu měli dceru Ludmilu (*1921, provdaná Květoňová do Žerovic) a syna Josefa (*1923, oženil se s Annou, rozenou Tumpachovou, žil v Plzni).

*František Tolar
1914 - 2004*

V Lišicích dále zůstal František Tolar (1914 - 2004). Oženil se s Helenou, rozenou Gozslarovou ze Zastávky u Dnešic (1922 - 1997). Spolu měli dceru Helenu (*1949, provdaná Peklová do Příchovic) a syna Františka (*1950). František Tolar se oženil s Věroslavou, rozenou Vidersperkovou (*1966) a spolu mají syna Lukáše (*1991). František Tolar v roce 1989 zkolaudoval dům čp. 119, kde s rodinou žije. Dům čp. 1, bývalá hospoda, je nyní využívána jako výrobní akumulární nádrží.

*František Tolar *1950
a sestra Helena *1949*

ZAHRADNICTVÍ U TOPINKŮ

Kdo by z místních neznal zahradnictví pana Topinky, kam chodil téměř každý, ať už pro sazenice, čerstvé květiny či suché vazby a věnce na dušičky. Mnozí si vybaví skleníky a pařeniště, kde se to jen zelenalo, a také štíhlého pána vyšší postavy, který celý svůj život zasvětil keřům a rostlinám. A nebude řeč jen o Jaroslavu Topinkovi (1922 – 2004), ale také o jeho otci Františkovi (1897 – 1979).

František Topinka se narodil 28. září 1897 ve Štěnovicích čp. 86 obuvníkovi Václavovi Topinkovi (*1852) a jeho ženě Marii (*1858), rozené Huchové.

3. října 1897 byl pokřtěn jako František Seraf Topinka. Vyučil se kovářem.

17. února 1920 se v lukavickém kostele oženil s Annou (*1899), rozenou Huřťakovou, z Plzně. Mladí manželé koupili dům čp. 125 (dnes Rotenbornovi), kde se jim brzy po svatbě narodili dva synové: František (*1920), Jaroslav (*1922) a dcera Božena (*1932). František Topinka u čp. 125 zřídil rozsáhlou zahradu, která se táhla za jejich domem přes parcely, dnešních čp. 88, 77 a 55 směrem ke „Strouze“. Vytvořil si dobré podmínky k zahradničení. Z jara vždy začal připravovat různé sazenice zeleniny (saláty, kedlubny, mrkve, papriky). Protože se bylo co otáčet a vše nestíhal sám, přijal zaměstnance. Byla mezi nimi i Růžena Berková, která zde plela a prováděla drobné zahradnické práce. V podniku pana Topinky pracovala celá rodina.

Pomáhala mu žena Anna a později i syn Jaroslav. Po nějakém čase se pan Topinka kromě sazenic věnoval i květinovým vazbám.

V zahradničení pokračoval syn Jaroslav. Vyučil se zahradníkem, krátce pracoval v lese „V Hlinkách” a poté s manželkou Marií, rozenou Vokáčovou, ze Dnešic koupili domek u zámku čp. 137, kde dříve bydlel zámecký zahradník. U domu byl skleník, cca osm pařenišť a mnoho záhonů. V padesátých letech 20. století byla v zámku umístěna protialkoholická léčebna. Někteří pacienti chodili panu Topinkovi pomáhat. Vykonávali různé drobné práce, např. okopávali záhony atd. Někteří zde pracovali i delší

Jaroslav Topinka, pařeniště a skleníky r. 1955

dobu, tak mu utkvěli v paměti. To samé bylo v době, kdy na zámku byla pobočka psychiatrické léčebny Dobřany. Pan Topinka zveleboval také okolí zámku. Park osázel růžemi, vše krásně kvetlo a bylo zde hodně zeleně. Tehdy se zde nacházely sochy, místo kterých dnes najdeme jen torza.

Postupem času pan Topinka zjišťoval, že se zahradničením neužívá, tak začal pracovat v dole Eliška u Chlumčan a zahradničení se věnoval až po práci. Pracoval od jara od zimy. Osivo nakupoval v zahradnictví v Plzni, na jaře vypěstoval sazenice zeleniny a okrasných květin, v létě se záhony zabarvovaly růžemi, gladioly, jiřinami, z truhlíků visely

červené a růžové muškáty. Ve sklenících a pařeništích se sklízela zelenina. V této době rád připravoval kytice a vazby z řezaných květin, např. na svatby, pohřby a další společenské události. V říjnu pan Topinka začal připravovat suché vazby a věnce ze slaměnek, chvojí, šišek atd., zejména na dušičky a advent. Byl proslulý také svými vazbami cibulí. Jeho klientela sahala po celém Přešticku a každý se rád vracel. Pan Topinka nabízel široký sortiment, a když u něj někdo nakoupil sazenice, vždy mu poradil jak pěstovat a jaké vhodné podmínky k pěstování vytvořit. Této činnosti se Jaroslav Topinka věnoval až do své smrti v roce 2004. Když někdo vysloví jeho jméno, všichni si vybaví člověka, který žil pro přírodu a zahradu. Po jeho smrti v zahradnictví již nikdo nepokračoval. Skleníky a pařeniště byly postupem času nevyužité, podlehl demolicí a záhony byly zatravněny.

Jaroslav Topinka měl se ženou Marií dvě děti, syna Jaroslava (*1947) a dceru Marii (*1953). Marie se provdala za Josefa Turečka a zůstala žít v domě čp. 137, Jaroslav vystudoval Střední zahradnickou školu v Mělníce, poté byl jako zahradník

umístěn do Ratibořic. Oženil se v České Skalici a dostal pracovní místo v Jaroměři, kde pracuje dodnes. Je specialistou na růže a ovocné stromy. Geny zahradníka si nese i vnuk Jaroslava Topinky Ing. Jan Topinka, který šel ve slépějích svého otce a vystudoval Střední zahradnickou školu v Mělníce a dále pokračoval na Zahradnické fakultě Mendelovy univerzity v Brně – Lednici na Moravě, kterou ukončil v roce 1997. Specializuje se na okrasnou zahradu, vlastní samostatnou firmu „Zahradní architektura – okrasné školky“. Kromě školkařské produkce je jeho hlavním zaměřením realizace zahrad, včetně návrhů a údržby. Poměrně hodně též roubuje vybrané kultivary dřevin. Otec a syn mají dvě samostatné a úzce spolupracující firmy.

Tak generace Topinků, zahradníků, stále žije, a to už ve čtvrtém pokolení. Popřejme jim, aby tomu bylo tak i nadále. Na zahradníky Františka a Jaroslava Topinku v Dolní Lukavici zůstanou navždy vzpomínky.

Děkuji za výpověď a obrazový materiál Marii Turečkové.

Mgr. Eva Horová

Zprávy z fotbalu

Fotbalisté týmu mužů Dolní Lukavice se ve dnech 8. - 11. března 2018 zúčastnili zimního soustředění u Nýrska. K získání dobré fyzické kondice využili sportovní halu, venkovní umělou běžeckou dráhu i malebné přírodní okolí. První mistrovské utkání bude zahájeno 8. dubna v 16.30 hod. v Neurazech.

První domácí utkání mužů se hraje v neděli 15. dubna 2018.

Sportu zdar a fotbalu zvlášť! *P. Hajžman*

Řešení fotohádky z Hlasatele č. 1/2018:

Jedná se o dům čp. 48 v Dolní Lukavici (bydlí pan Bohuslav Pouba).

DÁMSKÝ KLUB

Už 18 let se scházejí ženy z Dolní Lukavice a Krasavce v dámském klubu. Ráda bych vám představila jednu naši členku, paní Janu Boušovou, ale nemohu jinak, než krátkou básničkou.

Znáte dobře paní Janu?
I když se to vůbec nezdá,
je to televizní hvězda.

Před kamerou vyvaňuje
Ládu Hrušku udivuje,
i my jsme to ochutnaly,
v dámském klubu hodovaly.

Na vajíčka vzory brousí,
šije skřítky, lepí vousy.

My Ti, Jano, dneska přejem,
hodně dobrých nápadů,
štěstí, zdraví, pohodu.

Za dámský klub Ivona Bělonožová

TAK PŘECE ZAMRZLO, PO ROCE ZASE NA LEDĚ

Zima nechala milovníky bruslení a hokejové amatéry - nadšence pěkně dlouho čekat. V polovině února se však paní zima konečně ujala vlády. Udeřily silné mrazy a hladiny rybníků se proměnily v lesklá zrcadla.

V úterý 27. února 2018 se konečně na rybníce za sokolovnou a bývalým statkem sešla parta prvních bruslařů. To odpoledne jsme sehráli první hokejový zápas v počtu šesti hráčů. Další utkání, kdy už se nás sešlo třináct, se hrálo ve

čtvrtek. Na sobotu 3. března 2018 bylo naplánováno třetí hokejové utkání. Proti sobě nastoupili tentokrát „staří“ a „mladí“. Sehráli jsme dlouhé, vyrovnané a vyčerpávající utkání, při kterém jsme se příjemně unavili i srdečně zasmáli. Převážně ty dříve narozené bolely ještě několik dnů po skončení letošní hokejové sezóny svaly, o kterých ani nevěděli a celý rok je nepoužívali. Led roztál, zima končí. Sportu zdar a hokeji zvlášť!

Pavel Hajžman

MANŽELÉ IVONA A JAN BĚLONOŽOVI

Ivona a Jan Bělonožovi z Dolní Lukavice oslavili 29. ledna 2018 již 52 let společného manželství. Seznámili se na podzim 1963 na odpoledních čajích v přeštické sokolovně. Tehdy se tančil rokenrol (po česku obíhák) a pokud dovolí dech a kolena, tančí ho ještě dnes. Svatbu měli v Přešticích v oddací síni nad spořitelnou. Tehdy byly dvě svatby najednou – Jan Bělonož a Ivona, rozená Bejvlová, z Přeštic, a ženichova sestra Hana Bělonožová a Kamil Lang. Bohužel švagr Kamil zemřel před dvěma lety. Manželé Bělonožovi spolu mají syna Jana (*1968) a dva vnuky: Petra a Jana, kteří s nimi žijí ve společné domácnosti v domě čp. 105.

Manželům přeje Obec Dolní Lukavice do dalších let hodně štěstí a zdraví a spokojenosti.

HLASATEL – časopis obyvatel Dolnolukavicka. Vydává Obec Dolní Lukavice. Vychází 8x v roce v nákladu 420 výtisků. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za obsah článků odpovídají jejich autoři. Registrováno MK ČR E 12350 Adresa redakce: Obecní úřad Dolní Lukavice 134, 334 44. Archiv www.dolni-lukavice.cz, zodpovědný redaktor a grafika Michal Böhm – ekonom@dolni-lukavice.cz Členové redakční rady: Mgr. Eva Horová, Bc. Naděžda Popová, Mirka Štychová.